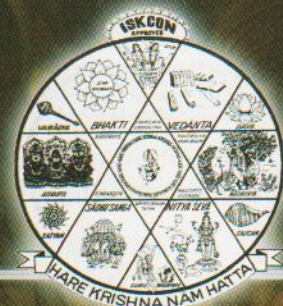

ČÍSLO 3 · 9. ROČNÍK

Nāma Hatṭa

Časopis Mezinárodní společnosti pro vědomí Krišny
zakladatel - áčarja A. Č. Bhaktivédanta Svámí Prabhupáda

seriály · novinky · filosofie · recept

Vážení oddaní, čtenáři a přátelé vědomí Krišny,

dostává se vám do rukou další číslo časopisu Nāma Hattā, který se snažíme vydávat pro vaše potěšení a inspiraci v duchovním životě. Rádi bychom vás požádali, zda-li byste nám mohli napsat, o čem byste se rádi v Nāma Hattē dočetli, co vám tam chybí, co se vám líbí a co naopak v Nāma Hattē nechcete.

Chtěli bychom totiž náš devocionální časopis více zaměřit na praktický život oddaného, publikovat tvorbu umělecky a literárně zaměřených oddaných a dále vás informovat o nejrůznějších událostech a aktivitách v rámci naší české yātry a také zahraničí. Proto bychom velmi přivítali vaše cenné příspěvky a nápady, které budou velice nápomocné k naší službě vám.

Vaši služebníci z redakce

Gratulujeme!!!

Oddaný Krišny v určitém stádiu svého duchovního života získává první zasvěcení od představitele a zástupce Šrí Krišny, pravého duchovního mistra. Později, ve zralejším stádiu, může obdržet i druhé neboli bráhmanské zasvěcení. Všem oddaným, kteří v tomto roce získali bezpříčinnou milost a dostali první nebo druhé zasvěcení, gratulujeme. První zasvěcení dostali: Gadádharma dása, Hlādini-šakti déví dásí od Bhakti Vikáš Maharádže, Pándava dása, Ačjuta-gotra dása, Hari-líla déví dásí, Šveta-mandžarí déví dásí, Lála Krišna déví dásí od Danavir Maharádže.

Hari-Haribol!!!

ČESKÁ REPUBLIKA

ISKCON

Centrum pro vědecká studia
Jílová 290
155 21 Praha 5 - Zličín
tel. 257 950 391

Ekologická farma Krišnúv Dvůr
Městečko u Benešova č. 1
257 28 Chotýšany
tel. 317 796 008

Nāma Hattā centrum – Čakra
Lutotín 7
798 41 Kostelec na Hané
tel. 582 373 245

Nāma Hattā centrum
Polní 491
735 31 Bohumín-Skřečoch
tel. 596 033 698

Vegetariánské restaurace

Góvinda
Soukenická 27
Praha 1
tel. 224 816 631

Góvinda
Na hrázi 5
Praha 8
tel. 284 823 805

Balaráma
Orlická 9
Praha 3
tel. 222 728 885

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

ISKCON

Nová Ekakakra
Abranovce 60
082 52 pošta Košovce
tel. +421 517 798 482

Vegetariánské restaurace
Góvinda
Obchodná 30
Bratislava
tel. +421 903 617 031

Góvinda
Puškinova 8
Košice
tel. +421 556 200 428

Góvinda
Hlavná 70
Prešov
tel. +421 517 722 819

Obsah

4 PADAYÁTRA

Nektarové léto s Padayátrou

9 SMARANAM

Nektar Šríly Prabhupády

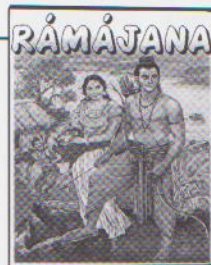

10 SERIÁL

26 vlastností oddaného,

11 RÁMAJÁNA

Duchovní epos Indie

15 PŘEDNÁŠKA

Zrození královské perly
Sacinandana Svámí

18 FESTIVAL

Trutnovský festival
v rytmu Hare Krišna

20 STŘÍPKY Z MOZAIKY

Rodinný život

23 VAŘÍME PRO KRIŠNU

Lahodné sabdží s cizrnou

Redakce

VedaVision — Náma Hatta
Jílová 290
155 21 Praha 5 - Zličín
tel: 257 950 391, 603 700 512
fax: 257 950 470

e-mail: info@vedavision.cz
www.harekrsna.cz
www.vedavision.cz

ZODPOVĚDNÝ REDAKTOR:

Priya-kírti dása
Dayápara dása

GRAFIKA:

Marek Kuča
Monika Kohutová

SPOLUPRACOVALI:

Dayápara dása
Divya-kišorí deví dásí
Kirtičandra dása – fotografie
Madhura deví dásí – recept
Překlady:
Amartya-nádi dása (Rámájana)
Oldřich Janota (Nektar ŠP, Střípky)
Ondřej Hládek (26 vlastností)
Hare Krišna deví dásí

EDITACE:

Dayápara dása
Divya-kišorí deví dásí
Punya Pálaka dása

Duchovní jména

Členové Mezinárodní společnosti pro vědomí Krišny dostávají jména Pána Krišny nebo Jeho oddaných ve spojení se slovem dása (ženy dásí), což znamená „služebník“. Například jméno Krišna dása znamená „služebník Krišny“.

Nektarové léto

s Padayátrou

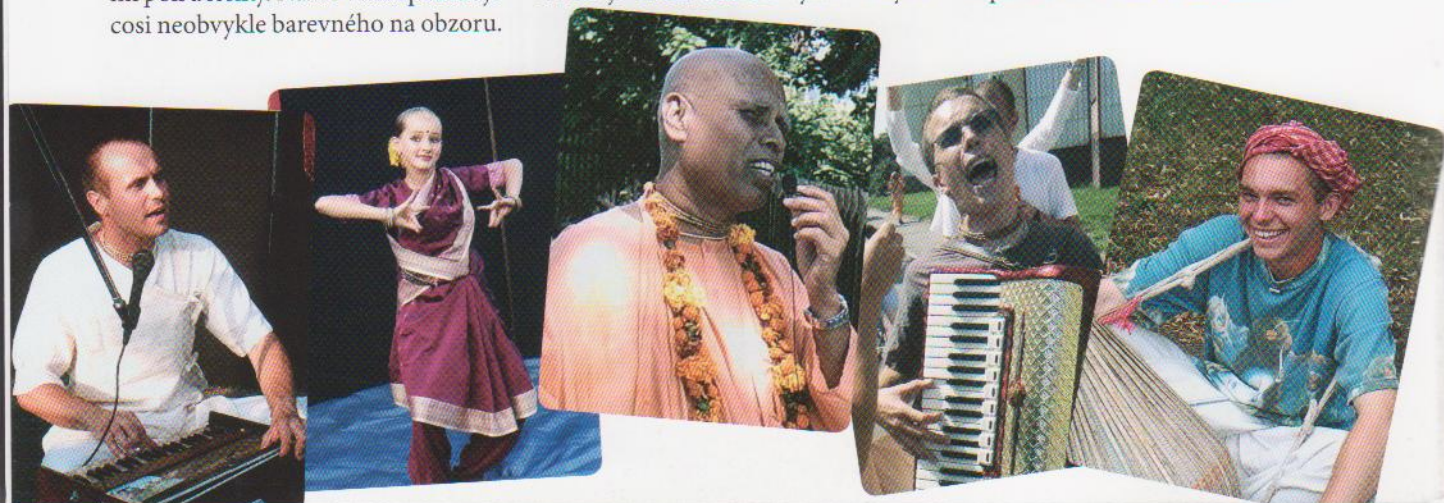
Je sobota. Prázdniny se nebezpečně blíží ke své polovině a slunce pálí, i když je teprve deset. Vypadá to jako klasický víkendový letní den, a tak rodina Novákových nasedá do auta, aby strávila další příjemný den u rybníka ve vedlejší vesnici.

Otec startuje modrý vůz značky Škoda a může se vyrazit. Děti vzadu křičí, maminka je energicky uklidňuje a tatínek unaveně řídí vůz po úzké cestě, která se klikatí krásnými českými poli a lesíky. Náhle však zpozoruje cosi neobvykle barevného na obzoru.

Jednou intenzivní větou uklidňuje své spolujezdce a všichni společně zírají do dálky na něco nepochopitelného. A čím více se přibližují, tím více nepochopitelným se to stává. Otec opatrně zpomaluje, neboť před ním někdo mává červeným praporekem, poté projede kolem hlasitě zpívající a zvláště vypadající skupinky rozesmátých lidí, lekne se obrovského bílého volka, načez začnou děti poskakovat na zadní sedačce a nakonec je zcela udiven vyřazávaným

dřevěným vozem, ve kterém vidí několik pestře oděných osob a není si vůbec jistý, jestli vidí pouze sochy nebo zda jsou skutečně živí. A když už to vypadá, že by mohl být všemu konec, zběsile k němu přiskakuje mladá dívka a strká mu dovnitř nějakou pozvánku, pohled a knihu, kterou vzápětí platí manželka a on zmateně odjíždí, aby se mohl zchladit v blízkém rybníku.

Ale něco je tu jinak, protože právě potkali... PADAYÁTRU!!!!!!

Tak asi takto a možná tisíckrát jinak mohlo vypadat setkání obyčejného člověka s naším transcendentálním pochodem míru Padayátra. Tento úžasný kazatelský projekt rozvinul na žádost Šríly Prabhupády jeho žák Lokanáth Maharádž, který inspiruje oddané po celém světě, aby také podnikali tuto duchovní pouť v západních zemích, a tak ukazovali lidem, jak šťastně může člověk žít bez moderní technologie a takzvaného civilizačního pokroku. Padayátra je dokonalou ukázkou jednoduchého žití a hlubokého myšlení, ukázkou vyšší chuti duchovního života, svobody, přátelství, oddanosti, milost, kázání a skutečné kultury duše.

Proto se v období mezi 20.7. a 10.8. 2004 za slunečného počasí vydali i u nás desítky oddaných a příznivců vědomí Krišny na třítydenní duchovní pouť. K nim se během celého pochodu přidávali, buď na kratší nebo i na delší dobu, mnozí další, aby i oni mohli zakusit jedinečnou chuť rozšiřování skutečného duchovního poselství. Za doprovodu mridang, karatálů, harmoniky, gongů, saxofonu a dalších hudebních nástrojů vyrazili dychtiví poutníci vstříc nevšednímu duchovnímu dobro-

družství a po celou tu dlouhou cestu s nadšením, oddáním a vzrůstající vírou ve Svata jména zpívali Haré Krišna mahámantru: Haré Krišna Haré Krišna Krišna Krišna Haré Haré Ráma Haré Ráma Ráma Ráma Haré Haré.

Letošní Padayátra 2004 prošla během celé své trasy přes více než 100 měst či vesniček a urazila přes 200 km. Vůz tažený volským spřežením představuje skutečný vaišnavský chrám, v němž jsou na oltáři po celou dobu putování uctí-

vána tradičním způsobem Božstva Šrí Šrí Nitai-Gaurasunday a murti Šríly Prabhupády a před kterým jdou a tančí v duchovní blaženosti i únavě nadšení Krišnovi oddaní. Zároveň s pochodem bylo rozdáno velké množství transcendentální literatury Šríly Prabhupády a to přes 800 knih. Během 20 zastávek bylo uspořádáno i stejné množství programů, které navštívilo celkem přes 1000 lidí. Města, městečka a vesnice jako Bystřice, Maršovice, Osečany, Cholin, Slapy, Nový Knín, Dobříš, Neumětely,

Lochovice, Hořovice, Komárov, Cerhovice, Zbiroh, Radnice, Osek, Rokycany, Mirošov, Spálená Lhota, Borovno a Rožmitál pod Třemšínem měla možnost blíže se seznámit se starodávnou, avšak v dnešní době více než kdy jindy aktuální a potřebnou, vědeckou kulturou. Během dvou a půl hodinového programu se nejen povídalo o filosofii, ale především také zpívalo a tančilo. K vidění bylo také poutavé divadelní představení eposu Rámájana a klasický tanec Bharat Natyam v podání čtyř mladých tanečnic, nechyběla ani ochutnávka z tradiční indické kuchyně. Pro děti, ale i dospělé, byly na závěr přípraveny soutěže v tanci a ve zpívání mahámantry. Vítězové se podělili o drobné dárky přímo z Indie. A ti co nevyhráli, si mohli vše pořídít u malého improvizovaného obchůdku. Často se stávalo, že se nadšeným lidem nechtělo z programu odejít a neradi se vraceli domů, avšak opouštěli nás s tím nejcejnějším - Svatým jménem, prasádam, knihami Šrilky Prabhupády a nezapome-

nutelnou vzpomínku na Padayátru a laskavé oddané.

Každý den jsme podrobně zapisovali události během cesty, návštěvnost a počet rozdaných knih. Pro inspiraci zveřejňujeme zápisky z jednoho z nejúspěšnějších kazatelských dnů.

NEUMĚTELY 27. 7. 2004

Dnes jdeme do Neumětel, cesta je snad asi nejdělsí, co jsme zatím šli. Na naše nohy čeká celých 17 km. Bála s Rámou (volci) budou mít dneska docela hodně služby, ale prý je pěkná silnice...

■ ■ ■

Už jsme skoro tam. Myslím, že se dnes rozdá rekordní počet knih, protože ve voze už vidím posledních pár knih. Přijeli noví oddaní z Moravy, takže máme mnohem větší harinámovou skupinu a kirtan je slyšet dost daleko i bez ampliánu. Dokonce přijeli i malé tanečnice z farmy a tančí ve stylu Bharat Natyam před harinámem. Vypadá to moc pěkně. Před chvílí sjelo málem jedno auto do příkopu, protože řidič byl zřejmě trochu překvapený, když nás uviděl. Byl to pro něho asi přílíz transcendentální zážitek a možná upadl do extáze, protože na jeho obličej byl vidět široký úsměv. Nejspíš na nás nikdy nezapomene.

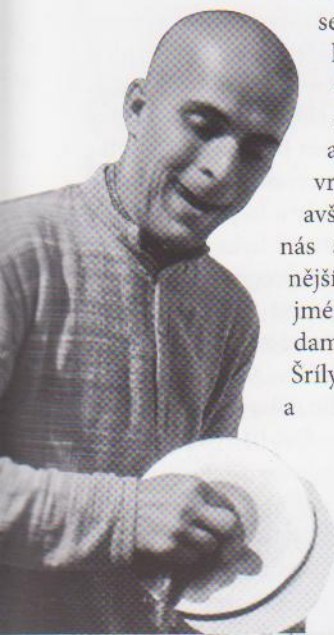
Vcházíme do vesnice a hlasitě zpíváme, ale najednou začne řvát z rozhlasu nějaká dechovka, tak to chápeme jako sabotáž, ale během pár sekund začne hlásit nějaká žena, že právě přijíždí mírový pochod „Padojátra“, ať všichni přijdou na program a přinesou nějaké seno a šrot pro volky. Tak jdeme chvíli potichu a potom zase rozjždíme kirtan.

■ ■ ■

Přijmuli jsme prasádam a rychle chystáme program. Lidé začínají chodit a nosí tuny věcí, které vděčně přijímáme. Program je před kulturním domem na prostorném trávníku, kam jsme přinesli židle pro hosty. Součástí kulturního programu je hospoda se zahrádkou, kde se pilně občerstvují čekající diváci. Docela se to začíná plnit, vypadá to na nejmíň sto lidí. To je snad celá vesnice. Jsou tu moc milí lidé, berou nás jako vzácnou návštěvu.

■ ■ ■

Program proběhl moc pěkně. Hlavně divadlo mělo úspěch. Na konci s námi zpívalo a tančilo spoustu dětí v kirtanu a zpívaly úplně zřetelně JAYA PRABHUPÁDA, jako by to

dělaly každý den. Lidé nechtěli odejít a povídali si s námi o duchovním životě, farmě a spoustě dalších věcech.

■ ■ ■
Jdeme si lehnout.
Jaya Prabhupáda.
Byl to nektar.

Jedním z největších zážitků, o které na Padayátře nebyla nouze, byla bezesporu návštěva samotného Lokanátha Maharádže, který svojí přítomností potvrdil důležitost tohoto transcendentálního pochodu. Jeho podpora byla pro oddané (kterých se letošní Padayátry zúčastnilo dohromady více než 100) jako balzám a sladká odměna za vynaložené úsilí, se kterým se jim podařilo uspořádat tuto „českou Padayátru“, a se kterým se po Čechách upřímně snažili rozšiřovat toto duchovní mírové poselství a Svatá jména Krišny.

Je více než jisté, že kdokoliv pouze spatřil Padayátru, slyšel zpívající oddané, viděl múrti Šríly Prabhupády, překrásná Božstva Šrí Šrí Gaura-Nitai, a nebo si dokonce koupil knihu či přišel na kulturní program, započal svůj duchovní život, a tím ukončil věčný koloběh života v tomto materiálním světě.

Duchovní zážitek či štěstí lze jen stěží popsat obyčejnými slovy, a proto zveme všechny oddané, kteří chtějí

prožít pár šťastných letních dnů v extatické společnosti oddaných plně úžasných kirtanů, lahodného prasádam, legrace a putování v přírodě, aby se k nám připojili v příštím roce. Každý je vítán, aby se jakýmkoliv způsobem zapojil do tohoto pěkného kázání, ať už tím, že přijede a bu-

de z plných plic zpívat svaté jméno, pomůže se samotnou organizací Padayátry nebo podpoří tento projekt v podobě naturálií či financí.

A co říci závěrem? Snad jen poděkovat všem, kteří se na Padayátře nějakým způsobem podíleli. Děkujeme za pomoc, podporu a důvěru. Doufáme, že se s vámi se všemi budeme moci opět setkat na té další Padayátře 2005, protože... JE TO NEKTAR!

Dayápara dása

Divya-kišori dévi dási

Foto: Kirtičandra dása

Divya-kišori dévi dási

bh. Marek

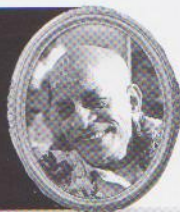

Nektar Šríly Prabhupády

Anekdoty ze života A.Č. Bhaktivédanty Svámího Prabhupády,
zakladatele-áčáryi Mezinárodní společnosti pro vědomí Krišny

Šríla Prabhupáda v letadle

Jedinečný druh líly Šríly Prabhupády představuje jeho jednání v nezvyklých a někdy vyčerpávajících situacích při cestách letadlem. Oddaní, kteří Prabhupádu doprovázeli, často trpěli tím, že vidí svého učitele v tak nevhodných podmínkách. Šríla Prabhupáda byl například zvyklý jíst o samotě, ale v letadlech to nebylo možné. Seděl samozřejmě ve stejné řadě se svými žáky a ostatními cestujícími. Po skončení jídla obvykle vyzval své žáky, aby se podělili o zbytky. Oddaní často cítili, že jíst v Prabhupádově přítomnosti je urážka, ale Prabhupáda trval na tom, že musí prasádam uctít, tak jako to udělal on.

Vždycky se staral, aby o oddané bylo dobře postaráno. Někdy cestující v protější řadě pozorovali oddané při jídle a všimli si, že jí zbytky z talíře jejich učitele. Na takových situacích bylo úžasné to, že oddaní museli díky Prabhupádově přítomnosti setrávat v transcendentálním vědomí, bez ohledu na světské mínění karmích.

Při jedné příležitosti, když Šríla Prabhupáda letěl z Venezuely, měl s sebou jen praženou rýži zabalenou v hliníkové fólii. Když mu služebník řekl, že nemají nic jiného a ptal se ho, zda nechce něco z jídelníčku v letadle, Prabhupáda odpověděl: „Ne, máme svoje prasádam. To úplně stačí.“

Prabhupádův služebník rozbil fólii a prostřel ji na stůl před Prabhupádu. Šríla Prabhupáda snědl asi tak polovinu a potom rýži předal dvěma žákům sedícím vedle něj. Sotva se oddaní chtěli pustit do jídla, šla kolem uličkou letuška. Se zájmem pohlédla na celý výjev, nabrala si plnou hrst rýže a ochutnala ji. „Skvělé,“ řekla nevěnně. „Co to je?“

Prabhupádův sluha odpověděl: „To je pražená rýže.“ Prabhupáda vzhledl na letušku a usmál se. Letuška mu vrátila úsměv a povídá: „Je to moc

dobré.“ „Jsem rád, že vám to chutná,“ řekl Prabhupádův služebník.

„Dostali jste ještě něco jiného k jídlu?“ ptala se letuška. „Víte, my jsme vegetariáni,“ řekl Šrutakírti. „Jíme pouze takové věci jako ovoce.“

„Ach tak, zajdu do první třídy a přinesu vám košík ovoce,“ řekla.

Za chvíli byla zpátky s košíkem, noží a skleničkami. Ptala se, jestli by si přáli ještě něco jiného.

„Prabhupádo, nechtěl byste mléko?“ ptal se Šrutakírti. „Ano,“ řekl Prabhupáda, „horké mléko.“

Dostat sklenici horkého mléka je obvykle v letadle problém, ale tentokrát byla letuška ztělesněná ochota. Za chvíli se vrátila s teplým mlékem. Všechno se dělo zcela spontánně, od první chvíle, kdy si letuška nabrala prasádam z Prabhupádova talíře. Oddaní v chrámu by obvykle pro Prabhupádovo mahá-prasádam skočili z věže, ale i tahle letuška, která si nabrala plnou hrst jen z rozmaru, získala hned inspiraci, aby prokázala Šrílovi Prabhupádovi službu.

„Tak to tedy bylo něco,“ poznamenal Šrutakírti, když letuška odešla. „To je přirozené,“ řekl Šríla Prabhupáda. „Ženy mají mateřské sklony k takovému chování.“

Při jiném letu, z Japonska na Havaj, si Šríla Prabhupáda přál mít jinou výměnu s letuškou. Četl si právě v nějakém časopise o woman's liberation, hnutí za osvobození žen. Otočil se k oddanému sedícímu vedle a řekl: „Zavolej letušku. Řekni jí, že jestli se chce osvobodit, musí si ostříhat hlavu dohola jako my. Pak bude osvobozená.“ Oddaný vedle Prabhupády nevěřil svým uším. „Jen ji zavolej,“ trval na svém Prabhupáda. „za tu legraci to stojí. Řekni jí, aby si oholila hlavu.“ Prabhupáda vypadal, že míní svoji žádost zcela vážně, ale oddaný, který ho doprovázel, to odmítl udělat.

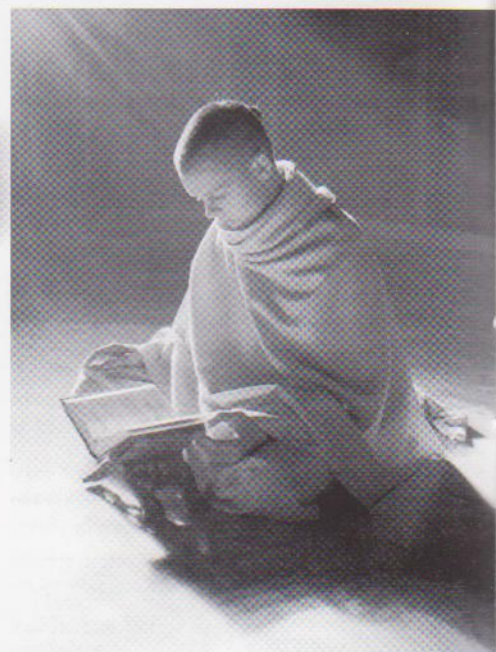
Z knihy Prabhupáda Nectar
od Satsvarúpy dáse Goswámího,
vydané v nakladatelství GN Press 1996

26 vlastností oddaného

Oddaný je duševně zdravý — apramatta

Aparamattah je opakem slova *pramattah*, které znamená „pomatený“. Materialisté jsou pomatení, protože jsou nuceni uspokojovat touhy svých smyslů, které zbytečně prodlužují koloběh jejich zrození a smrti. Oddaný je naproti tomu *apramattah*, duševně zdravý. Šríla Prabhupáda překládal slovo *apramattah* jako „bez opojení“, což se vztahuje především na používání omamných látek. Například osoba, která je pod vlivem alkoholu, ztrácí zdravý úsudek, začne být náladová, násilnická a mluví nesmysly. Stává se, že si nějaká osoba ve jménu duchovního života oblékne výstřední šaty a myslí si, že je Ježíš Kristus nebo další inkarnace Boha. S nepřítomným výrazem v očích nesrozumitelně mluví, což vzbuzuje dojem, že se zbláznila. Takováto osoba může mít nějaké pochopení, že duchovní život je důležitý, ale bez náležitého vedení se stává pouze obětí klamu ve jménu duchovního pokroku. Člověk nacházející se na skutečné duchovní cestě pod vedením gurma, šáster a sádhuů je naproti tomu duševně zdravý. Obléká se a zdobí vaišnavským způsobem, což sice pro nezavázaného pozorovatele může vypadat zvláštně, ve skutečnosti je ale silně ortodoxní. Jeho návyky jsou čisté, jeho řeč se řídí pouze paramparou. S karmími a hmotnými záležitostmi umí jednat a zacházet rozumným způsobem, dokonce s diplomatickým přehledem. Duševní vyrovnanost oddané-

ho ale přesahuje rámec odměřené vyrovnanosti. Jelikož pochopil, že je nekonečně malá částička Boha, nesdílí bláhový názor, že je středem vesmíru nebo že život je určen ke smyslovému požitku. Také není přílišně připoutaný ke svým rodinným příslušníkům. Ve Šrímad-Bhágavatamu (2.1.4) Šukadéva Gósvámí slovo *pramattah* používá v souvislosti s popisem hospodáře, který se nezajímá o smysl života: *tesam pramatto nidhanam*. V tomto verši Šríla Prabhupáda slovo *pramattah* překládá jako „přílišně připoutaný“. Hospodář je tak silně připoutaný ke svému tělu, dětem a manželce, že se nezajímá o Absolutní Pravdu. Šukadéva Gósvámí doslova říká: „Přestože má dostatek zkušeností, nevidí svůj nevyhnutelný zánik.“ Neoddaný člověk si o oddaném často myslí, že je blázen. Mádhavendra Purí napsal, že se zaměstná ve vědomí Krišny i přesto, když „o něm zámožní chamtivci budou říkat, že je blázen“. Někdy se oddaný dobrovolně vzdá slibné kariéry v zaměstnání, svého titulu PhDr. nebo krásné přítelkyně, aby se mohl plně zaměstnat v oddané službě, i když o něm lidé potom říkají, že se zbláznil. Protože se karmí řídí životní filozofií „nevědomost je radostná, a proto je blázen chytrákem“, nenacházejí žádné rozumné vysvětlení, proč se oddaný přestal snažit hledat štěstí na hmotné úrovni. Myslí si, že je duševně nemocný, utekl před

realitou, má vymytý mozek nebo se jenom zkrátka pomátl. Poté, co si rodiče jednoho Prabhupádova žáka stěžovali, že se jejich syn zbláznil, napsal Šríla Prabhupáda článek s názvem Kdo je ve skutečnosti blázen. Stálo v něm, že oddaný pokládá neoddaného za blázna a karmí pokládá zase za blázna oddaného. Tento spor musí být vyřešen na základě objektivního úsudku. Již jsem uvedl závěr Šríly Prabhupády. Ten, kdo pracuje pouze pro své dočasné tělo, je blázen, zatímco ten, kdo svou energii vkládá do věčných duchovních činností, je duševně zdravý. Ve věku Kali ztratil zdravý rozum celý svět a normální člověk je považován za blázna. Oddaný na základě znalosti Absolutní Pravdy dosáhl správné rovnováhy mezi hmotnými a duchovními činnostmi. Bhaktivinód Thákur říká, že hmotné i duchovní povinnosti by měly být vykonávány současně. Pokud ale hmotné povinnosti vážněji ohrožují cestu seberealizace, člověk by je měl omezit. Oddaný není pomatený a není ani zaslepený. Není opojen hmotným požitkem. Své hmotné potřeby omezuje na minimum a s trpělivostí všechen svůj čas věnuje službě Krišnovi. Život oddaného je tedy ten správný příklad zdrženlivosti, vyrovnanosti a zdravého uvažování.

SLOVA MANTHARY MĚLA ÚČINEK,
PROTOŽE KAIKEJINA KAUSALJU ŽÁRLILA.

NEJSPIŠ MÁŠ
PRAVDU ...

VE VLASTNÍM ZÁJMU
A V ZÁJMU SVÉHO SYNA
MUSÍŠ PŘIJÍT NA ZPŮSOB,
JAK SE RÁMY ZBAVIT.

PŘIMĚJ KRÁLE,
ABY KORUNOVAL
BHARATU
MÍSTO RÁMY.

ZAPOMNĚLA JSI
NA SLIB, KTERÝ
TI KRÁL DAL?

ANO, MOHLA
BYCH HO TEĎ
VYUŽÍT.

DRUHÝ DEN RÁNO SE V KRÁLOVSKÉM PALÁCI
SHROMÁŽDILI DVORANÉ, ABY SHLEDLI KORUNOVACI RÁMY.

OBŘAD JE
PŘIPRAVEN.
KDE JE KRÁL?

DOUFÁM, ŽE SE
NESTALO NIC ZLÉHO.

OMLOUVÁM SE. TEĎ NEMÁM
ČAS TO VYSVĚTLOVAT.
JSEM NA CESTĚ
DO KRÁLOVSKÉHO
PALÁCE.

CTĚNÝ SUMANTRO,
ČEKÁME NA KRÁLE.
PROČ TO ZPOZDĚNÍ?

SUMANTRA V KRÁLOVSKÉM PALÁCI

PRINCI, KRÁL SI TĚ PŘEJE
VIDĚT. JE V KOMNATÁCH
KRÁLOVNY KAIKEJI.

PŮJDU
HNED.

RÁMA SE PAK OBRÁTIL K SÍTĚ.

SÍTO, MATKA KAIKEJI JE
LASKAVÁ A POZORNÁ.
S MÝM OTCEM NEJSPIŠ DISKUTUJÍ
O DETAILNECH KORUNOVACE.
MUSÍM SI POSPÍŠIT.

RÁMA VYTEL DO PALÁCE KRÁLOVNY KAIKEJI
ULICEMI AŽODHJI, JEŽ BYLY PESTŘE
VYZDOBENY NA OSLAVU JEHO KORUNOVACE.

RÁMA VSTUPUJE DO PALÁCE KAIKEJI.

ZDÁ SE, ŽE OTEC JE VELMI ZASMUŠILÝ. PROČ NEMÁ RADOST, ŽE MĚ VIDIŤ A PROČ SE MRAČÍ?

RÁMA KE KAIKEJI:

PROVINIL JSEM SE PŘED MÝM OTCEM? MÁTKO, ZASTAŇ SE MĚ PROSÍM PŘED MÝM OTCEM A POPROS HO O PROMINUTÍ.

Ó RÁMO, KDYBY SI JENOM ZNAL PRAVOU POVAHU KAIKEJI

RÁMO, TVŮJ OTEC MI PŘED DÁVNOU DOBOU SLÍBIL DVĚ LASKAVOSTI. NIC NĚŘÍKÁ A ROZČULENÝ JE PROTO, ŽE VYPLNĚNÍM TĚCHTO PŘÁNÍ TI ZPŮSOBÍ NEPŘÍJEMNOSTI.

POKUD SI TO MŮJ OTEC BUDE PŘÁT VKROČÍM DO OHNĚ. ŘEKNI MI, O JAKÁ POZEHNÁNÍ JDE, A JÁ TI JE SPLNĚM."

BOJOVAL NEOHROŽENĚ A ZABIL MNOHO ASURŮ.

PŘED DÁVNÝMI ČASY, KDYŽ KRÁL BOJOVAL S ASURY, JSEM HO DOPROVÁZELA.

BĚHEM BOJE HO ZASÁHL ŠÍP A BYL VÁŽNĚ ZRANĚN. ABYCH ZACHRÁNILA JEHO ŽIVOT, POKRAČOVALA JSEM V ŘÍZENÍ VOZU PŘES DOLEHAJÍCÍ ŠIKY ASURŮ.

A DOVEDLA HO DO BEZPEČÍ HLAVNÍHO SÍDLA.

KAIKEJI, VDĚČÍM TI ZA SVŮJ ŽIVOT. ŘEKNI MI O DVĚ VĚCI, KTERÉ SI PŘEJEŠ."

Ó PANE, PŘIHLÁŠÍM SE O NĚ AŽ BUDE TŘEBA.

KAIKEJI DOKONČILA SVÉ VYPRAVĚNÍ:

A NYNĚ TĚ CHCI POŽÁDAT: JESTLI JSTE TY I TVŮJ OTEC ZASTÁNCI PRAVDY, BUDEŠ MĚ NYNĚ POSLUOCHAT.

PŘEJI SI, ABY SE BHARATA STÁL NOVÝM KRÁLEM A TY, RÁMO, ABYS ODEŠEL NA ČTRNÁCT LET DO VYHNANSTVÍ.

DAŠARATHU V OKAMŽIKU ZNOVU PŘEMOHL ZÁRMUTEK.

Ó RÁMO...

RÁMA VŠAK NEPROJEVIL ANI NÁZNAK BOLESTI.

OTČE, IHNEDEJDU DO LESA, ABYCH NAPLNIL KRÁLOVSKÝ SLIB.

MŮJ RÁMO...

PROČ MĚ KRÁL NEOSLOVUJE S LÁSKOU? MRZÍ MĚ, KDYŽ VIDIĀM, JAK PLÁČE.

JE TO PROTO, ŽE SE NEMŮŽE DONUTIT A POŽÁDAT TĚ, ABYS ODEŠEL DO LESA. DOKUD VŠAK NEDOIDEŠ, NEBUDE ANI JÍST, ANI SE KOUPAT.

DAŠARATHA SLYŠEL SLOVA KAIKEJI A VSTÁL -

HANBA TOBĚ, Ó KAI...

OTČE!

PŘEMOŽEN ŽALEM PADL V BEZVĚDOMÍ NA ZEM.

Ó, OTČE!

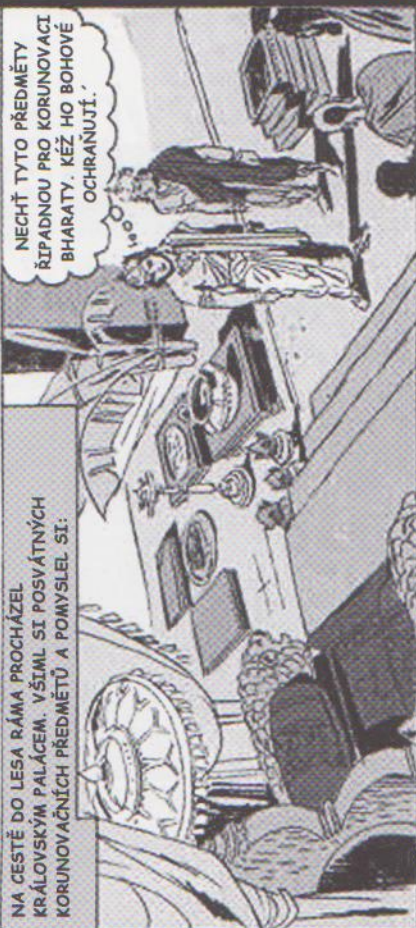
RÁMA SE VRÁTIL KE KAIKEJI -

MATKO, MOHLA SI POŽÁDAT, ABYCH ODEŠEL DO LESA BEZ NÁROKU NA SLÍBENÁ POŽEHNÁNÍ. JEN SI TÍM ZPŮSOBILA MĚMU OTCI BOLEST. S RÁDOSTÍ BYCH TĚ POSLECHL.

NA CESTĚ DO LESA RÁMA PROCHÁZEL KRÁLOVSKÝM PALÁCEM. VŠIML SI POSVÁTÝCH KORUNOVACÍCH PŘEDMĚTŮ A POMYSLEL SI:

NECHŤ TYTO PŘEDMĚTY ŘÍPADNOU PRO KORUNOVACI BHARATY, KEŽ HO BOHOVĚ OCHRANUJÍ.

DVOŘANÉ SHROMÁŽDĚNÍ V PALÁCI U PŘÍLEŽITOSTI KORUNOVACE SE DOZVĚDĚLI O PŘÁNÍ KAIKEJI A ROZHODNUTÍ RÁMY.

NEZDÁ SE, ŽE BY LITOVAL TRŮNU.

POHLEŽTE, ODCHÁZÍ TAKO JOGÍN.

RÁMA NECHAL ZAVOLAT SVOJI MATKU KAUŠALJU, ABY SE S NÍ ROZLOUČIL

Ó DÍTĚ, JAK TO MOHU SNĚSTI MÍT SYNA A POTÉ BÝT OD NĚJ ODDĚLENA JE HORŠÍ, NEŽ NEMÁT SYNA VŮBEC!

KDYŽ LAKŠMAN VIDĚL, JAK KAUŠALJA PLÁČE, BYL PŘEMOŽEN ZÁRMUTKEM.

VE STĚŘÍ NÁŠ OTEC ZTRATIL ZDRAVÝ ROZUM, JINAK BY BEZHŘÍŠNĚHO RÁMU NEZBAVIL TRŮNU A NEVYHNAL HO!

K RÁMOVI - KRÁL NEMŮŽE PŘEDAT KRÁLOVSTVÍ BHARATOVÍ, BEZ OHLEDU NA TVE PRAVO COBY NEJSTARŠÍHO SYNA

SKROMNĚ JSOU VŽDY UTLAČOVÁNI. OPOVÁŽÍ-LI SE TI NĚKDO OPOVNOVAT, POSTAVÍM SE MU

LAKŠMANE, ZA TĚCHTO OKOLNOSTÍ MÁ ČLOVĚK USILOVAT O UDRŽENÍ SVĚ DHARMY*. NESPOLEHEJ NA SVOU SÍLU. KDYBYCH BRÁNIL VYPLNĚNÍ SLIBŮ MĚHO OTCĚ, JEDNAL BYCH PROTI SVĚ DHARME

POKUD SE NEROZMYSLÍŠ JINAK, NECH MĚ JÍT DO VYHNANSTVÍ S TĚBOU.

MATKO, KRÁL JE JIŽ TAK VELMI NEŠŤASTNÝ. JESTLI HO OPUSTÍŠ, ZEMŘE. TVĚ MÍSTO JE PO JEHO BOKU. DEJ MI SVĚ POŽEHNÁNÍ A DOVOL MI ODEJÍT.

KAUŠALJA SI BYLA VĚDOMA, ŽE MU NEMŮŽE NIC ZABRÁNIT. POŽEHNALA MU A POSYPALA HO RÝŽÍ

JDI, MŮJ SYNU!

ČELO MU POTŘĚLA SANTALOVOU PASTOU.

AŤ TĚ V LESE OCHRAŇUJÍ BOHOVÉ HOR, MOŘÍ, ŘEK, PROSTORU, DNE, NOCI A HVĚZD.

POTÉ ŠEL RÁMA ZA SÍTOU, ABY SE S NÍ ROZLOUČIL.

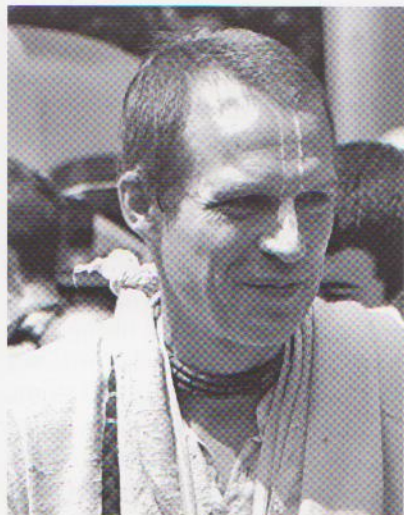
Ó RÁMO, NESTŘPĚM ODLOUČENÍ OD TEBE! BUDU TĚ NÁSLEDOVAT DO LESAI

SÍTO, LES JE PLNÝ DIVOKÉ ZVĚŘE. NENÍ VHDONÝ PRO KŘEHKOU ŽENU, JAKO JSI TY. JSI ZVYKLA NA POHODLÍ. ZŮSTAŇ V PALÁCI.

Zrození královské perly

Přednáška od Jeho Svátosti Sacinandany Maharádže, který je žákem Šríly Prabhupády a v současné době působí převážně v Německu a Chorvatsku.

Šrí Čaitanja Maháprabhu nám dává ve svých pokynech následující pohled:

„Ó synu Maharádže Nandy, Krišno, jsem Tvůj věčný služebník, ale přesto jsem z nějakého důvodu spadl do oceánu rození a smrti. Prosím tě, vyzdvihni mě z tohoto oceánu smrti a umístí mě jako jeden z atomů k Tvým lotosovým nohám.“

V tomto textu vyjadřuje Čaitanja Maháprabhu pocity oddaného, který má správný vztah ke Krišnovi. Krišna přijímá zpívání Haré Krišna mantry zvláště tehdy, je-li jako bezmocné volání dítěte po matce. Ve Šrímad Bhá-gavatamu najdeme modlitbu Vritrásury, ve které vyjadřuje tento postoj:

*aham hare tava padaika-mula-
dasanudaso bhavitasmi bhuyah
manah smaretasu-pater ganams te
grnita vak karma karotu kayah*

„Ó můj Pane, ó Nejvyšší Osobnosti Božství, budu moci být zase služebníkem Tvých služebníků, kteří nacházejí útočiště výhradně u Tvých lotosových nohou? Ó pane mého života, smím se opět stát jejich slu-

žebníkem, aby tak moje mysl mohla vždy myslet na Tvé transcendentální vlastnosti, má slova mohla tyto vlastnosti vždy opěvovat a mé tělo Ti mohlo vždy s láskou sloužit?“ (Bhág. 6.11.24)

Být neustále zaměstnán myslí, slovy a tělem v láskyplné službě Krišnovi – to je cíl vědomí Krišny. Jak ale můžeme dosáhnout tohoto záviděníhodného postavení, ve kterém se nacházíme jako věčný služebník Šrí Krišny v království Boha, kde každý krok je tancem a každé slovo písní? A je možné tento stupeň vědomí Krišny zakusit již během našeho zpívání v tomto hmotném světě?

Tedy, této úrovni dosáhneme především pravidelnou snahou. Avšak tato snaha bude úspěšná jedině tehdy, jestliže získáme také Krišnovu milost. Vlastní snaha a Krišnova milost – tyto dva faktory jsou důležité pro duchovní pokrok, přičemž druhý faktor je mnohem důležitější. Kdybychom to chtěli vyjádřit v číslech, mohli bychom snad říci, že je to 10% snahy a 90% milosti.

Královská perla

Je dán příklad ústřice, která je příčinou vzniku královské perly. Ústřice vezme zrnko písku a tvoří kolem něho usazeninu, jež vyroste v obvyklou perlu. Královská perla – a to je něco zcela vzácného – však není závislá jen na námaze ústřice, nýbrž na speciálním dešti, který padá do oceánu pouze při speciální konstelaci. To je podmínka, aby mohla královská perla vzniknout. A právě tak se bude náš duchovní pokrok vyvíjet nejen vlastní snahou, ale také deštěm – monzunovým deštěm – milostí Čaitanji Maháprabhua. Povězme si nyní trochu o vlastní snaze a poté o milosti.

Abý oddaný udělal duchovní pokrok, snaží se v devíti činnostech oddané služby, jak jsou uvedeny ve Šrímad Bhá-gavatamu:

*sri-prahrada uvaca
sravanam kirtanam visnoh
samaranam pada-sevanam
arcanam vandanam dasyam
sakhyaam atma-nivedanam*

*iti pumsarpita visnau
bhaktis cen nava laksana
kriyeta bhagavatya addha
tan manye dhitam uttamam*

Prahlád Maharádž řekl: „Naslouchání a zpívání o transcendentálním svatém jménu, podobě, vlastnostech a zábavách Pána Višnu, jakož i o všem, co k němu patří, vzpomínání na ně, sloužení Pánovým lotosovým nohám, uctívání Pána šestnácti předměty, modlení se k Němu, jednání v roli Jeho služebníka, považování Pána za svého nejlepšího přítele, odevzdání všeho Jemu (neboli sloužení tělem, myslí a slovy) – těchto devět procesů je uznáváno za čistou oddanou službu. Ten, kdo zavesťil svůj život službě Krišnovi těmito devíti metodami, je nejučenější ze všech, neboť si osvojil úplně poznání.“ (Bhág. 7.5.23-24)

Zde vidíme, na které činnosti bychom měli zaměřovat naši snahu. Upřímný oddaný se modlí o Krišnovu milost takto:

*tat te nukumpam su-samiksamano
bhunjana evatma-krtam vipakam
hrd-vag-vapurbhair vidadan namas te
jiveta yo mukti-pade sa daya-bhak*

„Můj milý Pane, ten kdo zcela upřímně čeká na to, až mu prokážeš Svoji bezpříčinnou milost, zatímco trpělivě snáší reakce za své minulé špatné jednání a dál Ti srdcem, slovy a tělem skládá uctivé poklony, ten je jistě způsobilý pro osvobození, neboť je to jeho zákonné právo.“ (Bhág. 10.14.8)

Tento verš je směrnicí pro oddaného v tomto hmotném světě. Ačkoli vidí své nedokonalosti, jeho mysl je

mnohdy rozrušená, tělo bývá postiženo nemocemi a dokonce i když s ním lidé špatně zacházejí, oddaný bude dál sloužit Křišnovi srdcem, slovy a tělem, protože ví, že tyto reakce pocházejí z jeho minulých špatných skutků.

Jak tedy oddaný nejpříměji dosáhne Křišnovi milosti? Šríla Prabhupáda říká – tak, že se obrátí na Křišnúv aspekt milosrdnosti, na Šrímatí Radhárání. Když jde Šrímatí Radhárání za Křišnou, řekne mu: "Tady je pěkný oddaný, prosím, dej mu svoji milost." A Křišna své nejmilejší oddané neodmítne.

A jak se můžeme modlit k lotosovým nohám Šrímatí Radhárání? Šríla Raghunáth Gosvámí nám dává ve Vilápa-kusumandžali následující modlitbu:

*devi dukha kula-sagarodare
duyamana mati durgatam janam
tvat krpa pravala naukayadbhutam
prapaya svapada-panka-jalayam*

„Ó Šrímatí Rádihiko, prosím zachraň tuto nešťastnou osobu před utopením v oceánu nářku. Prosím, vezmi mne na silný člun své milo-

srdnosti a dovez mne ke břehu Tvých lotosových nohou."

V této velmi pěkné modlitbě se oddaný modlí s velkou intenzitou. Dále se ve své básni Šrí sva-sankalpa-prakáša-stotře modlí následovně:

*anaradhya radha-padambhoja renum
anasritya vrndatavim tat padankam
asambhasya-tad bhava gambhira cittan
kutah syama-sindho rasasyavagaha*

„Jak je možné ponořit se do oceánu syama-rasy (lásky ke Křišnovi), aniž bychom uctívali lotosové nohy Šrímatí Radhárání, nebo aniž bychom uctívali Její oddané, jejichž srdce jsou neustále ponořena do hluboké lásky k Ní. Bez milosti Šrímatí Radhárání není možné dosáhnout nektaru vědomí Křišny."

Dále bych vám rád dal několik tipů ke zlepšení zpívání, abychom mohli rychle dosáhnout vytouženého cíle.

Největší překážkou při zpívání je mysl, která se nechce soustředit na svaté jméno. Abychom mysl fixovali, velmi pomáhá vědomě hledat útočiště u našeho duchovního mistra a Šrí Čaitanji Maháprabhua. Měli bychom se na našeho duchovního učitele

obrátit s pranáma mantrou a na Šrí Čaitanju s mantrou jaya sri-krsna caitanya...

Velmi pomáhá meditovat o významu mahámantry, dříve než začneme zpívat." Ó Šrímatí Radhárání, ó Křišno, prosím zaměstnejte mě ve Vaší oddané službě." Abychom obdrželi milost gurua a Gaurangy, je důležité, abychom se také správně oddali ob-sahu mahámantry.

Před japou pomáhá přemýšlet o verši trnad api sunicena... (třetí verš Šikšástaky) a meditovat o něm. Člověk by měl zpívat Svaté jméno Pána v náladě, kdy se cítí pokornější než tráva na ulici, snášenlivější než strom, připraven prokázat úctu všem a neočekávat žádnou úctu pro sebe. Měl by vždy na tento verš vzpomínat. Tím se tyto vlastnosti prohloubí a stanou se pro nás přirozeným chováním.

Potom začneme zpívat. Velmi důležitý tip, který jsem si dosud tolik neuvědomoval, je nepromluvit během japy ani slovo, skutečně se ponořit a uctívat Křišnu zpíváním Svatého jména. Když uctíváme Božstva, také nemluvíme o bezvýznamných věcech. Někdy jsme na začátku při uctívání Božstev trochu nekoncentrovaní,

když pak ale nasazujeme Božstvům korunky a zdobíme poslední detaily, pak vše děláme rádi, dáme Krišnovi květinu do ruky a spoustu dalšího. Tak je to také při zpívání. Na začátku není ještě naše pozornost tak fixována, později však, když zpíváme bez přerušování a nemluvíme mezitím o denních tématech, bude možné, že se budeme schopni ponořit do zvukové vibrace Svatého jména. Proto zpíváme bez přerušování v náladě uctívání.

Proč zpíváme? Chceme uctívat Krišnu. Jak uctíváme Krišnu? Naší pozorností. Při každém uctívání Krišnovi něco obětujeme. Co? Naše vědomí, naši pozornost. Když oddaní zpívají Svaté jméno, často si ztěžují: "Ale já nemám žádnou chuť. Teprve až mám chuť, je pro mne možné pozorně se soustředit. Je to jako, když posloucháme přednášku. Pokud je nudná, tak mysl odbíhá, když je ale napínavá a člověk dostane chuť, tak naslouchá pozorně." A jak je to při zpívání? Zde dochází k zásadní změně paradigmatu. Nejde o to, aby sis zpívání užíval. Ty nejsi poživatel - Krišna je poživatel! Jestliže zpíváme v postoji, že chceme Krišnu veleben a potěšit, pak se chuť dostaví, ale jestli sami sebe stavíme do středu, jako bychom byli ti, o které vlastně jde, pak budeme čekat dlouho.

Je zmíněno, že zpívání v Kali-yuze je úspěšné jedině tehdy, obdržíme-li milost Pána Čaitanji a Panča-tattvy. Proto Šríla Prabhupáda doporučoval zpívat před obrázkem Panča-tattvy.

Mohli bychom přesně dodržovat tyto i jiné tipy, přesto však znovu upozorujeme, že se náhle - přes všechna dobrá předsevzetí - vyskytnou špatné myšlenky. Co můžeme proti tomu dělat? V takovém případě bychom měli vzpomínat na Šrí Čaitanju a na první verš Šikšástaky.

*ceto-darpana-marjanam
bhava-maha-davagni-nirvapanam
sreyah-kairava-candrikavitaranam
vidya-vadhu-jivanam
anandambudhi-varadhanam
pratipadam purnamrtasvadanam
sarvatma-snapanam param
vijayate sri-krsna-sankirtanam*

„Sláva sankírtanu Šrí Krišny, který očisťuje srdce od prachu nahromaděného po mnoho let a ničí zář podmíněného života opakujících se rození a smrti. Sankírtanové hnutí je největší požehnání lidstvu, protože šíří paprsky dobrotivého měsíce. Je to život veškerého transcendentálního poznání. Zvětšuje oceán transcendentální blaženosti a umožňuje nám plně vychutnat nektar, po kterém vždy velmi toužíme.“

Když o tomto textu přemýšlíme a prosíme o to, aby naše mysl byla očisťena od myšlenek, které přicházejí a ruší naši koncentraci, Šrí Čaitanja nám určitě pomůže. Vezme pak velký kbelík s vodou a vypláchne „mentální odpad“ z našich rozvětvených mozkových závitů.

Dalším bodem je, že se musíme upřímně snažit vyvarovat deseti přestupkům proti zpívání svatého jména. Na tomto místě bych se zmínil pouze o prvním z nich, totiž o přestupku proti oddaným. Šrí Čaitanja Maháprabhu vysvětluje v Čaitanja

Bhágavatě, že nepřijme toho, kdo zpívá Svaté jméno a zároveň se dopouští přestupků vůči oddaným. Takový oddaný má sotva šanci dosáhnout milosti Pána, která je absolutně nezbytná pro jeho duchovní pokrok. Oddaný, který chce své zpívání zlepšit, se tedy bude během celého dne připravovat na své zpívání japy. Co je to platné pracovat tvrdě celý den, ale přitom nebýt schopen správně zpívat Haré Krišna mahámantru a tímto způsobem dosáhnout díky milosti Čaitanji Maháprabhua lásky k Bohu? Když kuchař celý den tvrdě pracuje a nakonec pokrm jednoduše vyhodí, jaký smysl pak mělo jeho vaření? Ne, oddaný by se měl intenzivně snažit, aby činnosti, které během dne vykonává, byly prosty těchto přestupků, protože pak může každý den s velkým nadšením zpívat Svaté jméno Pána.

99% našeho duchovního pokroku pochází ze zpívání Haré Krišna mantry. Proto bychom se měli snažit vzít zpívání Svatého jména jako svůj nejdůležitější úkol.

Trutnovský festival v rytmu Hare Krišna

Oddaní Pána Krišny se v duchu kazatelské nálady Čaitanji Maháprabhua a pod laskavým vedením Šríly Prabhupády snaží pomáhat všem podmíněným bytostem v tomto materiálním světě. Proto se již od roku 1999 zúčastňují jednoho z největších hudebních festivalů v Čechách s názvem Open Air Festival Trutnov, aby zpívali Svatá Jména Krišny a rozdávali lahodné duchovní jídlo (prasadam).

Lidé, kteří přijíždějí na tento festival se většinou nikterak nezajímají o duchovní život, ale přesto mají i oni možnost udělat skutečný duchovní pokrok, neboť se sdružují a naslouchají těm, kteří již po té správné duchovní cestě kráčí.

V Bhagavad-gítě 13.24 a 26 se říká:

*ya evam veti purusam
praktim ca gunaih saha
sarvathá vartamáno 'pi
na sa bhúyo 'bhijáyate*

Ten, kdo chápe tuto filosofii týkající se hmotné přírody, živé bytosti a vzájemného působení kvalit, dosáhne osvobození. Již se zde znovu nenarodí, bez ohledu na jeho současné postavení.

*anye tv evam ajánantah
šrutványebhya upásate
te 'pi cáitaranty eva
mrtyum šruti-paráyanah*

Další sice nejsou obeznámeni s duchovním poznáním, ale začínají uctívat Pána, Nejvyšší Osobu, když o Něm slyšeli od druhých. Díky svému sklonu naslouchat autoritám i oni překonávají cestu zrození a smrti.

Současná doba, ve které všichni žijeme, je doba plná vývoje a zvrátů, očekávání a zklamání, tužeb a nenaaplňení, povrchních vztahů a krátkých lásek... Přitom láska je to, co všichni ve skutečnosti hledáme. A na trutnovský hudební festival Woodstock Open Air se vždy sjíždí takových hledačů na tisíce. Pocit svobody a volnosti si zde nejen mladí lidé spojují právě s hudbou. A mají pravdu. I stará védská písma potvrzují tuto skutečnost, totiž, že právě svobody a nikdy nekonečné skutečné lásky lze dosáhnout prostřednictvím zvukové vibrace.

*harer náma harer náma
haren námaiva kevalam
kalau násty eva násty eva násty
eva gatir anythá*

V tomto věku hádek a pokrytectví není žádná jiná cesta, žádná jiná cesta, žádná jiná cesta pro seberealizaci než zpívání svatého jména, zpívání svatého jména, zpívání svatého jména Pána. (C.C. Ádi-líla 17.21)

Zvuk je mocný element nejen materiálního, ale i duchovního světa, a je zároveň mostem mezi těmito dvěma rovinami existence. Někteří to vědí a mnozí tuší.

A snad právě proto je pro mnohé zpívání a naslouchání téměř životním mottem. A to je důvod, proč oddaní Křišny již po několik let navštěvují tento festival. Aby lidem připomněli duchovní hodnoty a prakticky ukázali, které zpívání povznáší, dává vyšší hodnoty do života a osvobozuje od neustálých dualit materiálního světa, a které naopak duši spoutává a udržuje v hluboké nevědomosti o existenci duchovního mostu spojení (jógy). A zvuk, který nám pomáhá ke světlu poznání, se nazývá mantra.

*Haré Křišna Haré Křišna
Křišna Křišna Haré Haré
Haré Ráma Haré Ráma
Ráma Ráma Haré Haré*

(Kali-santarana Upanišad)

Navíc Haré Křišna mantra je nazývána mahá-mantrou neboli velkou osvobozující mantrou. A každý, kdo ji zpívá nebo naslouchá, se v duchu v úvodu zmíněných veršů z Bhagavad-gíty stává muktou neboli tím, kdo je schopný překonat opakovanou cestu zrození a smrti. Proto na trutnovském festivalu na menší scéně v Hare Křišna kempu zněla tato a i jiné vaišnavské mantry téměř nepřetržitě po tři dny. K tomu ještě přidejme velké množství lahodného duchovního jídla (prasádam), které oddaní Křišny rozdávali nadšeným a unaveným hledačům (a které má tutěž duchovní potenci jako Svaté Jméno, neboť pochází ze stejného zdroje - Nejvyššího Pána) a zís-

káme skutečný obrázek o tom, jak laskavý Nejvyšší Pán Křišna ve Svě nejmilostivější inkarnaci jako Čaitanja Maháprabhu je. A to i přesto, že o Ném většina lidí vůbec neví. Zatím, protože oddaní s rozšiřováním Jeho Svatého Jména nikdy nepřestanou. A tady začíná „zlatý věk“, kdy se bezbožnost bude postupně vytrácet a sláva Nejvyšší Osobnosti Božství Šrí Křišny bude rozšířena do každého města a vesnice, jak předpověděl samotný Šrí Čaitanja Maháprabhu.

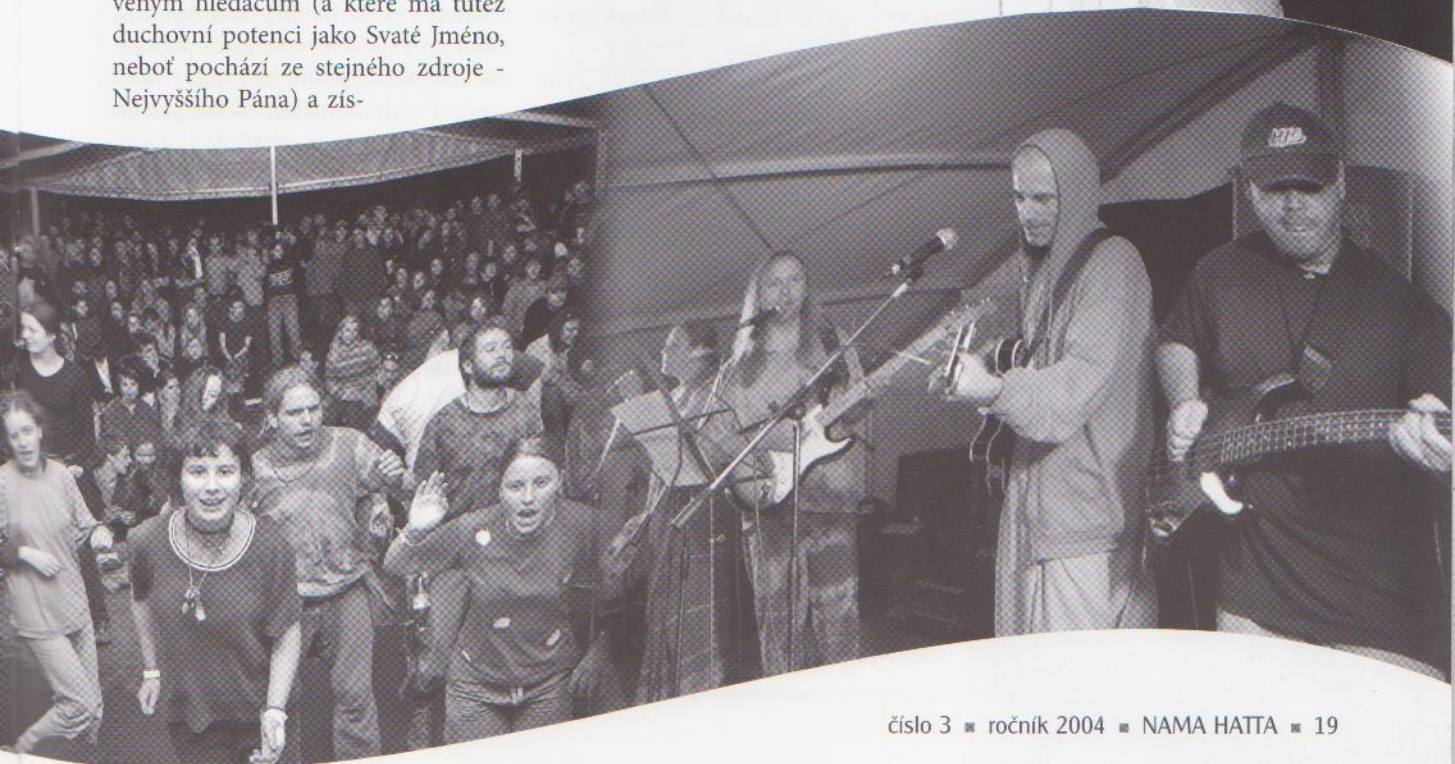
*prthivite ache yata
nagaradi gram
savatra pracara
haibe mora nama*

(Chaitanya Bhagavata,
antya 4, text 126)

*Uvidíme se na Trutnově 2005...
Haré Křišna.*

Dayápara dása

Foto: Kirtiçandra dása

Střípky z mozaiky tradičního indického života

Braja Hari Dás je nyní hlavním manažerem slavného ISKCONského chrámu na Juhu v Bombaji a je známý pro své pečlivé vykonávání povinností, pokoru a klidné jednání i v nejobtížnějších situacích.

Rodinný život

Typická bengálská rodina je „spojenou rodinou“. Například pět bratrů se svými ženami a dětmi žijí pospolu. S dětmi bratrů jednají prakticky stejně jako se svými vlastními s veškerou láskou. Starší mají mnoho dětí, které milují, a dětem, jak vyrůstají, se dostává lásky a péče od mnoha.

V Bengálsku není muž považován za muže, dokud mu není alespoň 30 let. Do té doby s ním jednají a berou ho jako chlapce. I když je ženatý a má děti, má jen malou nezávislost.

Muži a ženy v bangladéšské společnosti mají velmi odlišné role. Jejich oblečení, dispozice, sociální postavení a povinnosti jsou jasně dané a zřetelně se liší. Ženy jsou sociálně podřízené mužům, ale je o ně pečováno a jsou chovány v úctě.

Rollí ženy v Bengálsku (nebo jakékoliv tradiční kultuře) je být manželkou a matkou – ne symbolem sexu

snažícím se upoutat každého muže v dosahu. Ženy po celém subkontinentu nepřejaly to šilenství snažit se stát mužem. Ženy v Bangladéši, přestože těžce pracují a mají jen malé finanční zdroje, stále udržují svou přirozenou ženskost a oblékají se přitažlivě jako ženy. Barevná sári, náramky, ozdoby, *sindhura* (přírodní červené barvivo nanášené do pěšinky vlasů vdané ženy), *bindi* (to samé barvivo nanášené jako tečka doprostřed čela) a *alta* (červená barva nanášená na chodidla nohou) jsou všemi přijímány jako příznivé zdobení úctyhodných hinduistických žen.

Ženina radost tkví ve službě členům rodiny a hostům. Zvlášť nadšené jsou v případě sociálních a náboženských příležitostí. Mají potěšení z přípravy jídla na festivaly, setkání s vesnickými přáteli a také se na to pěkně obléknou.

První ranní aktivitou je, že ženy vstanou a zametou celý dům a dvorek. Dále myjí podlahu směsí kravského trusu a vody. Potom vykonávají mnoho dalších domácích prací – dojí krávy, vaří, krmí rodinu, melou obilí, umývají nádobí atd. Kromě těchto různých povinností se ještě musí starat o děti 24 hodin denně. Ale nejsou přetížené. Množství práce je rozděleno mezi spoustu žen, takže to není žádná velká zátěž.

A bengálské ženy stejně děti nikdy nepovažují za přítěž. Spíše je pro ně radost se o ně starat a vychovávat je. Bengálské ženy oplývají láskou k dětem, zvláště k synům. Většina bengálských matek má několik synů, ale pokud mají jen jednoho, všechna

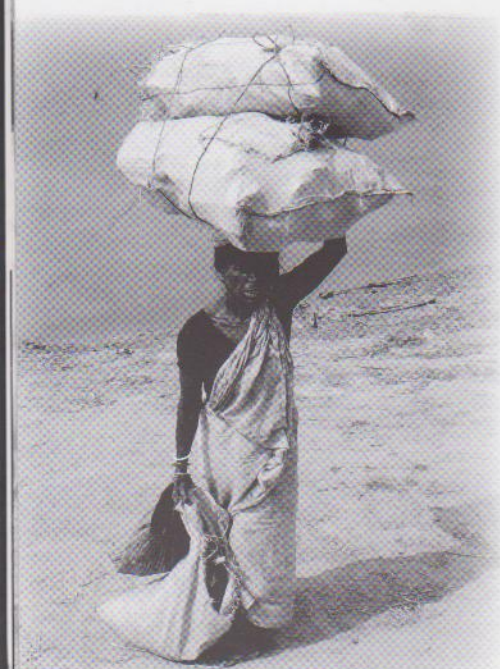
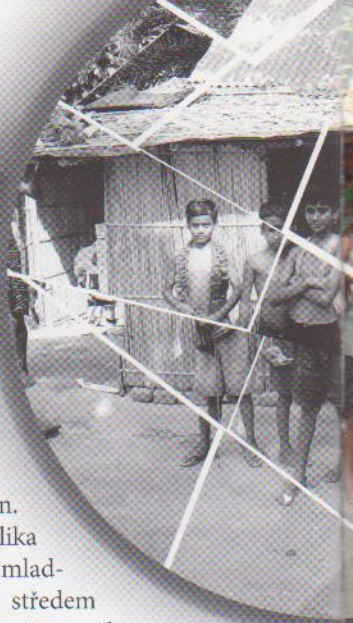
jejich náklonnost se soustředí na něj a on je tím úplně svázán.

Mezi několika syny je ten nejmladší obyčejně středem mimořádné matčiny něhy. I když už jsou muži dospělí, mají k matkám hluboký vztah. Každý vesničan pracující ve městě má ve své peněženke fotografii své matky.

Ženy ve vesnicích přicházely po skupinách, aby mě viděly (žena nemůže přijít sama). Kladly stále ty samé otázky o mé rodině a domovu, neboť to Bengálce nejvíce zajímá, zvláště ženy. Když slyšely, že jsem jediným synem, nemohly pochopit jak jsem mohl opustit svou matku a mnoho let ji ani nevidět. Hořkovaly nad odloučením, o kterém si byly jisty, že má matka musí cítit.

Nevěděly, že v moderní západní společnosti jsou pocity lásky tak zredukovány, že matky často své syny vyhodí z domova: „Už jsi tu byl dost dlouho. Vypadni.“ Tak jsem popravdě řekl těm ženám, že i když jsem opustil jednu matku, v Bangladéši jsem našel mnoho dalších. Když to slyšely, jejich srdce zjihla a láskyplně mě přijaly za svého syna.

Jednou v Dháce jsem viděl početnou rodinu, jak čeká na kraji silnice. Většinou to byly ženy s mnoha dětmi a jeden nebo dva muži. Viditelně zrovna přijeli z vesnice, neboť se zdálo, že jsou zmatení a zděšení provozem a shonem města. Děti bezcílně bloumaly kolem a jedno z nich zaběhlo do silnice. Když to jedna ze starších žen viděla, vyběhla, chňapla malé dítě, přitiskla silně na svou hrud a přinesla ho zpátky ke skupině. Potom citlivě pokárala mladší ženu, která byla nejbližší dítěti, ale nevěšila si, že uteklo:

„Jak jsi ho mohla nechat takhle vběhnout na silnici?“

Tyto mateřské a rodinné instinkty se vyvíjejí skoro od kořenek. Od čtyř nebo pěti let dívky začínají pomáhat nosit vodu, vařit, podávat jídlo a starat se o mladší děti.

Na rozdíl od svých dívčích protějšků ze Západu, které si hrají s panenkami, dívky v Bangladéši s sebou nosí a pečují o skutečné malé děti – jejich vlastní sourozence nebo děti tety či sousedky. Pětiletá dívka drží ve své náručí dítě skoro stejně velké jako ona sama. Tak již od začátku života děti vyrůstají s mnoha matkami, a ne pouze s jednou. I když se starší sestra vdá a její mladší příbuzní již dospěli, stále k nim udržuje mateřské pocity. Žádný div, že Bengálci chovají své starší sestry v úctě.

Děti jsou usměrňovány slovním pokáráním a sociálním tlakem. Nikdy jsem neviděl nebo ani neslyšel o bengálském dítěti, že by dostalo pohlavek nebo výprask. Ani nijak zvlášť nepláčou. Bengálci raději vyrůstají neukázněni, ale se sebedůvěrou a nezlomení.

Děti se učí, které chování je nepřijatelné, výrazem *chi-chi* („pro ostudu!“). Trénink v mnoha pravidlech bengálské kultury začíná od mala. Malé dítě je varováno: „Nepokládej svoje nohy na nikoho nebo na svatý předmět“; „Nepodávej věci lidem levou rukou“; „Nevolej na staršího jeho jménem nebo neuzívej důvěrného způsobu řeči, když s ním mluvíš“; „Nestoupej na provaz, na kterém je uvázaná kráva.“ Jak dítě vyrůstá, naučí se, že existují různé druhy postihů za nedovolené činnosti, jako odmlouvat starším a zírat na osobu, se kterou mluví.

Pamatuji se na ženy, které přinášely malinké děti do našeho ášramu. Matky před Božstvy sklonily hlavy miminek k podlaze a daly do jejich úst čaranámitu. I když děti nemohly vědět, co se vlastně děje, jejich matky úzkostlivě dbaly na to, aby děti měly prospěch z provádění zbožných činností. Také sklonily hlavy dětí u našich nohou a řekly mladším dětem: „*Pranama koro*“ („Pokloň se“), a na to se děti hned před námi natáhly tváří k zemi. Starší děti to již věděly a automaticky se nám poklonily, aniž by jim někdo musel říci. Láska matek ke svým dětem je paralelou té ke svým manželům. Mladé dívky do sebe vsáknou vlastnosti považované pro ženy za nejdůležitější – cudnost, pokoru a věrnost manželovi.

Jednou jsem byl v bengálském domě, když jedna starší žena začala mluvit o svém nemocném a starém manželovi, který seděl trochu výše než my. „Samozřejmě, že my všichni milujeme Krišnu,“ řekla, „ale pro mě je bohem můj manžel. Ochraňoval mě a pečoval o mě celý život. Je vel-

moderního muže, který se oblékal do módních západních šatů a mluvil dobrou angličtinou. Přesto vliv vaišnavismu, ve kterém vyrůstal, byl stále silný. Byl expertem ve hře na mridangu a pravidelně chodil na večerní kirtany do našeho dháckého ášramu. Nakonec dostal příležitost jet studovat do Ameriky. Než odjel, byl nadšený, ale když se o rok později vrátil, vyjádřil zděšení nad americkým způsobem života. „Dělají z lásky velkou šou,“ řekl znechuceně. „Když muž odveze svou ženu do práce, dají si velkou pusou.“ (Veřejné líbání, i jako projev láskyplného gesta mezi manželem a manželkou, je v Bangladéši nemyslitelné). „Ale potom spolu bojují a rozvedou se stejně lehce, jako se líbají. V naší zemi ani nikdy o lásce nemluvíme a zcela jistě z ní neděláme velkou podívanou. Není to třeba. Je automaticky tady. Nestane se, že by žena nemilovala svého manžela. Přirozeně svého manžela miluje, protože je jejím manželem. Mnoho Američanů se mě ptalo na domlouvání svatby. Jak si můžeš vzít něko-

kým oddaným Krišny a já jsem mu na věky vděčná.“ Její hlas zadržoval, když pokračovala: „Teď půjde ke Krišnovi. Já také chci jít ke Krišnovi, ale pouze s ním.“

Pojem manželství v Bengálsku je diametrálně odlišný od západního pojetí. Znali jsme jednoho mladého

ho, koho jsi nikdy nepotkal? Jak ho můžeš milovat?“ Řekl jsem jim: „Váš systém je zamilovat se před svatbou. My se zamilujeme po svatbě. Rozdíl je v tom, že později se odmíluje stejně lehce, jako jste se zamilovali. A rozvést se pro vás není nic neobvyklého. To my neděláme.“

VHS kazety s vaišnavskými divadly

Divadla 2 (120min.) 285,-

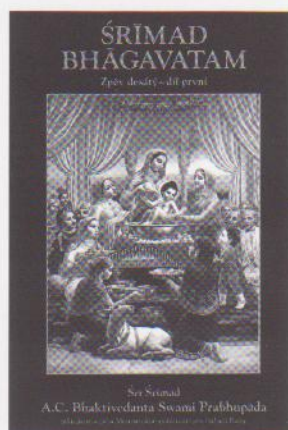
Rozhovory s vědci - Archeologie, Agbar a Birbal, Mrazík as it is,
Rozhovory s vědci - NASA

Divadla 3 (120min.) 285,-

Peklo - drama, Tohle je mája, brácho - muzikál, Soutěž - NH tábor 2003

Při zakoupení obou VHS cena dohromady 500,-
(při zaslání poštou + poštovné a balné)

Objednávky na adrese: ISKCON - Centrum pro vědecká studia,
Divya-kisorí d.d., Jílová 290, Praha 5,155 21

Śrīmad Bhāgavatam - 10. zpěv, 1. díl

tvrdá vazba, 662 stran

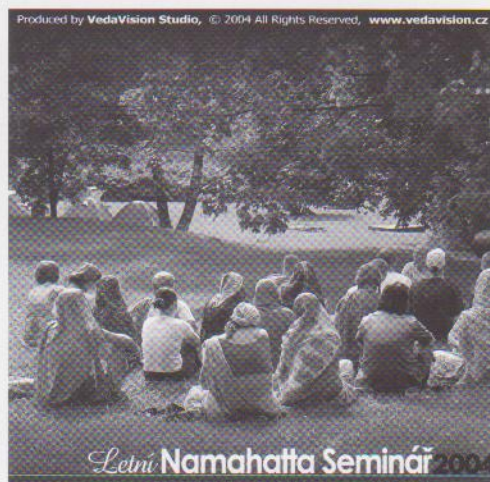
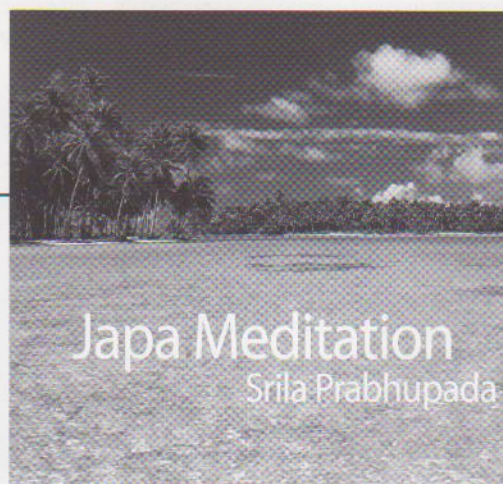
16 stran barevné obrazové přílohy

Cena: 300 Kč

CD Japa Meditation

Japa Śrīly Prabhupādy - velice pomalé a zřetelné
pronášení svatých jmen Krišny. V pozadí je zvuk
šumícího moře. Velice pěkné a uklidňující.

Cena: 150 Kč

Letní seminář Nāma Hata 2004

Nabízíme vám dvě nová CD:

1. CD s více než 370 fotografiemi z průběhu letního semináře
2. CD se všemi přednáškami a semináři ve formátu MP3

Cena: 200 Kč za každé CD

Objednávejte na adrese: Veda Vision, Priya-kīrti dāsa (Ing. Pavel Vojkovský), Masarykova 296, 252 19 Rudná,
mob.: 603 700 512 nebo email: info@vedavision.cz, www.vedavision.cz

Lahodné sabdží s cizrnou

- 150 g cizrny
- 500 g (nebo dva velké) baklažány
- 500 g zralá rajčata
- 400 g rajčatové pyré
- na čóns
- 1 čl celého kmínu
- 1 čl mletého koriandru
- 1 čl mletého černého pepře nebo 1 čl čili
- 1 čl soli
- 1 čl kurkumy
- 1 čl práškové asafoetidy
- 1 pl (vrchovatá) cukru
- nasekaná čerstvá petrželová nať

Cizrnu namočte přes noc do vody a pak uvařte tak, aby byla zrníčka úplně měkká. V rozehrátém oleji osmažte lehce do zlatova všechny baklažány nakrájené přibližně na 3cm kostičky.

Do většího hrnce vlijte a rozehrějte 2 pl ghí nebo oleje, přidejte kmín a počkejte až zezlátne. Pak přisypejte koriandr, kurkumu, asafoetidu, nakrájená rajčata a nechte dusit. Poté přimíchejte rajčatové pyré, předem uvařenou cizrnu, černý pepř, cukr a sůl a krátce na mírném plameni povařte. Nakonec přidejte smažený baklažán a podle volby i petrželku. Opatrně zamíchejte a vypněte oheň.

Toto bohaté sabdží je velice výživné a obvykle se podává s purim nebo rýží.

Tento recept nám poskytla
Madhura dévi dási

V tomto věku hádek a pokrytectví není žádná jiná cesta, žádná jiná cesta, žádná jiná cesta, žádná jiná cesta pro seberealizaci než zpívání svatého jména, zpívání svatého jména, zpívání svatého jména, zpívání svatého jména Pána.

(C.C. Adi-Illa 17.21)